

Càntut

Cançons de tradició oral

El mariner

Dolors Roura i Batlle, Mieres



1. A la vo-re-ta del mar n'hi ha u - na don - ze - lla, n'hi ha u - na don - ze - lla,

2. Quan en fou a mig bro - dar, li'n man - ca se - da, li'n man - ca se - da;

7 3. Veu ve-nir un ma - ri - ner, a prop de ter - ra, a prop de ter - ra.



qu(e) en bro - da - va un mo - ca - dor, la flor més be - lla, la flor més be - lla.

gi - ra els ulls en - vers la mar, veu u - na ve - la, veu u - na ve - la.

"Ma - ri - ner, bon ma - ri - ner, qu(e) en por - teu se - da, qu(e) en por - teu se - da?"

- De quin color la voleu, blanca o vermella?
- Vermelleta la vull jo, n'és per la reina.
- Pugeu a dalt de l'(arnau), que trieu d'ella.
- Se'n puja a dalt de l'(arnau), la nau pren vela.
- Mariner, bon mariner, torneu-me en terra;
- que tres germanes que som, sóc la més bella.
- Una é(s) casada amb un duc, l'altra és princesa,
- i jo, pobreta de mi, seré marinera.
- No en sereu marinera, no, que en sereu reina,
- que jo sóc el fill del rei de l'*Anglaterra*.